

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

הרי"מ זי"ע הי' אומר, שהמועדים המה מיישרים את הלב לאחר שנאמר מועדים לשמחה, ונאמר לישרי לב שמחה, וא"כ לא יוכל לכונוס השמחה רק בישרי לב, וא"כ מוכרח שהמועדים מיישרים את הלב והמועדים בוודאי עושים פעולתם כמו שנאמר עדות ה' נאמנה, ומועדים נקראים עדות, ונאמנה, שנאמנים בשליחותם שמיישרים ומחכימת פתי, והי' מסיים ע"ז הפסוק, כי כאשר ירד הגשם והשלג וכו' ושמה לא ישיב כי אם הרוה והולידה והצמיחה ונותן זרע כו', כן יהי' דברי אשר יצא מפי וכו' כי אם עשה את אשר חפצתי, וא"כ בוודאי המועדים עושים פעולתם רק שיהי' מכין עצמו לזה ויהי' רצונו ומבוקשו בכל נפשו להסיר ממנו מתוכו הרע ולבוא ליורש האמת: ספר שיח שרפי קודש

סיפר הרב"צ אוסטרואווער ז"ל ששמע מהגה"ק בעל החידושי הרי"ם זצוקלה"ה שאמר פי' הכ' (תהלים קי"ג) מקימי מעפר דל וכו' דהנה ביו"ט ובימים שאומרים בהם הלל אזי יש תקומה ותרופה להאנשים הדלים, מאשפות ירים אביון כו' "אביון" הוא לשון רצון וחשק (כי לזה נקרא אביון שתאב לכ"ד) ואפי' אם חשקו ח"ו מונח באשפה מ"מ מוציאו אז ומרימו מן האשפה, להושיבי כו' עם נדיבי עמו היינו אבות העולם שיתאוה להיות טוב וישר כמותם, מושיבי עקרת הבית שמושיב רצון טוב וחשק ראוי בעומק לבבו, וז"ש עקרת הבית כחולדה זו התחובה בעיקרי בתים, אם הבנים שמחה, היינו דאז נמשכים המדות בתר השרש, ואזי יכולים לומר הללו יהי' עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

וילכו ויעשו בני ישראל וכו'. לכאורה תיבת וילכו הוא מיותר והוה ליה למימר ויעשו בני ישראל, ויש לפרש וילכו היינו הליכות עולם, שמסרו

משה תיקן להם לישראל היינו שמשה רבע"ה קבע בלבבות ישראל שיהיו יכולין לדרוש מהמועד והיינו וידבר משה את מועדי ה' אל בני"ש. היינו שמרע"ה דיבר לתוך לבות בני"ש את המועדות: (החיי' הרי"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

בשם החיי' הרי"מ זי"ע שאמר על השלשה רגלים שהם כנגד הקנאה והתאוה והכבוד לבטלם. חג הפסח הוא כנגד התאוה, לחם עוני. חג השבועות כנגד הקנאה. כי חג השבועות הוא עין טובה. היפך הקנאה עין רעה שבין פסח לעצרת מתו תלמידי ר"ע ובחג השבועות נתקן זה. וחג הסוכות הוא כנגד הכבוד. משום שהוא זכר להיקף ענני כבוד. והבן: ספר שיח שרפי קודש

סיפר ר' לייזר וויקענבערג מווארשא ששמע אצל השלחן של האדמו"ר מסאכטשוב, מה שהפייט סותר עצמו, במקום א' מביא שאברהם אבינו ע"ה מל עצמו בפסח ובמקום א' מביא שמל עצמו ביום שבועות ובמק"א שמל עצמו ביוה"כ אמר כי היו"ט הם אותות, פסח על יציאת מצרים ושבועות על קבלת התורה יר"כ על מחילת עונות ע"כ גם היום אם רוצה אדם לקבל עליו עול תורה היום שבועות הוא, ואם יעשה תשובה היום הוא היום יר"כ, ע"כ יוכל להיות שמל עצמו בפסח רק קיבל עליו עול תורה ותשובה לכן נעשה אצלו גם חג שבועות ויוה"כ בפסח ע"כ: ספר שיח שרפי קודש

בשאלת החכם מה העדות והחוקים. ולכאורה איך שואל טעם על חוקה. אך כי באמת כתיב מגיד דבריו כו' חוקיו כו' לישראל שבנ"י יודעין טעם גם בחוקה והוא ע"י שמאמין ועושה החוק באמת אף בלי הרגשת הטעם ע"ז זוכה לידע הטעם ג"כ. והוא עצמו ג"כ אכילת מצה אף שהיא בלי טעמים רק כמו שהיא. רק מה שמונע מאכלים אחרים כדי להיות נדבק בטעם המצה. ע"ז מרגיש דביקות במצה אף שאינו משיג הטעם. וז"ש אין מפטירין כו': ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"א

ההלכות של המצוה הזאת וכל הדינים שבעל פה אשר למדו חז"ל מן הדקדוקים של פרשת הפסח, וילכו הוא לשון הלכה, עיין בתקוני זהר מאן דשונה הלכה אחת ירית עלמא חד ומאן דמתני שתי הלכות ירית תרין עלמין [תיקו"ז י"ד ע"ב], על כן נקרא הליכות עולם שהולך מעולם לעולם, וזהו וילכו שלמדו ההלכות והלכו וטיילו מעולם לעולם: בני יששכר מאמרי חודש ניסן מאמר ז' - פיסחא והלילא אות ז'

"הסדר" נקרא "סדר", שהוא סדר על כל השנה: הרה"ק הבית אהרן מקארלין

טעם שנקראה סעודה זו סדר אמר אדמו"ר הרי"ם מגור זצלה"ה עפ"י דברי המהר"ל שאין הנסים במקרה אלא שיש סדר לנסים, ויש לי להוסיף בה דברים שידוע בכוננת האר"י ז"ל שבלילה הזו אין האורות נכנסים כסדר אלא בדילוג, ע"ז מכנים לסעודה זו סדר כנ"ל להורות שזה בסדר נפלא, ובפשטות שלכאורה הי' צריך להיות המרור שבא לזכר וימררו את חיהם קודם למצה שזכרה לגאולה כי השעבוד קדום לגאולה, אבל הכל בסדר נפלא, ושם הזה מורגל בפי כל איש והוא אמונה בדברי חכמים שסדרו כן, והוא מותאם ליסוד החג הזה שהוא אמונה, ומצה מיכלא דמהימנותא: ספר שם משמואל - סדר הגדה של פסח

סיפר האברך ר' שלמה זוד פאביאניצער תלמיד דאדמו"ר מסאכטשוב זצלה"ה ששמע שא' שאל את האדמו"ר אודות אנציהען א זייגעריל ביו"ט והשיב לו העולם נוהגין אם הולך הזייגעריל ציהט מען עס אן [האחרונים הקילו רק ביו"ט שני ודוקא כשמורה שעות הולך, ורק להעריכו לצורך היום ולא על למחרת עיין בקש"ע הלכות שבת סי' פ':] ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

מגזילות ורמאות ושנאת חנם וכדומה, מדמי האנשים ההולכים בנפשותם ונשמתם אשר באפם, מחליפים להמיר טוב ברע, לעשות לעצמם בגדים ליום טוב. ספר אור המאיר - לפסח

וכיון שבא לידינו הפסוק השיר יהיה לכם כליל התקדש חג, אפרשנו כיד ה' הטובה עלינו, הנה מה שיש לדקדק בפסוק הזה, דהנה הוא נבואת עתיד הבטחה לימות המשיח, אשר עד היום היו כל השירות בלשון נקבה, שירה, ולעתיד יהיה השיר בלשון זכר [שהש"ר פ"א ל"ו], ולפי"ז מהראוי להבין מהו כליל התקדש חג (היינו חג הפסח במצרים), הרי אז היה השירה בלשון נקבה ולעתיד במהרה בימינו השיר יהיה לכם, ונאמר בזה, דהנה ידוע הלילה הזה הוא בבחינת יום דרגא דכורא [זוה"ק ח"ב ל"ח ע"א], על כן הלילה הזה ולא הזאת [כוונות האריז"ל להגש"פ], ותדע, הלילה הזה בגימטריא מ"ה ב"ן, ועל כן אומרים הלל שלם זה היום עשה ה' [תהלים קי"ח כ"ד], כי הארת הלילה הזה לילה כיום יאיר, ואעפ"כ לא אמרו במצרים אז שיר בלשון זכר כי הארה הזאת לא נעשית מצידנו ועל ידי מעשינו רק כביכול בסוד החפזון, על כן צריכין אנחנו לספור אחר כך ספירת העומר כאשר יתבאר א"ה [להלן מאמר י"ב אות ג'] וספרתם לכם לעצמיכם, אבל לעתיד שיהיה ההארה הזאת מצידנו שנאמר כי לא בחפזון תצאו [ישעיה נ"ב י"ב] כידוע, יהיה אז שיר, וזהו שאמר השיר יהיה לכם כליל התקדש חג, שהיתה הארה מבחינת דכורא אבל לא היה לכם היינו שהיה שלא על ידי מעשיכם, משא"כ לעתיד יהיה לכם, ובעת ההוא יושר השיר במהרה בימינו אמן. בני יששכר מאמרי חודש ניסן מאמר ז' - פיסחא והלילא אות ג'

וזהו עיקר תורת האדם ועבודתו בעולם הזה, כל עוד נשמתו בקרבו, והיינו לערך השגתו יתברך באמצעות התלבשות מדותיו הקדושים, כמו כן מחזיר לו שבחים, כאשר נתבאר לנו אשר חכמים הגידו (פסחים ק"ז, א') בעשרה מיני שבחים אמר דוד המלך ע"ה בספר תהלים באשרי בלמנצח בהללויה וגו', וביארנו שם באורך. והכלל, דוד המלך ע"ה לעוצם השגתו אותו יתברך, והשתדלותו והתאמצו להכיר את בוראו, ולדרוש אחדותו ויחודו יתברך מצד פעולותיו, ולערך שהשיג אותו יתברך באחת מהמדות, כמו כן החזיר לו שבח והודאה, והסבירא נותנת, כשהשיג עשרה מדריגות הקדושים, לכן אמר גם כן עשרה מיני שבחים ותוארים, לערך המדריגות אשר הם עשרה, ואם נפשך לדעת הלא ג' ראשונות נאמר בהם (דברים כ"ב, ז) שלח תשלח ואין שם תפיסה כלל [זוה"ק ח"ב צ"ג, א'], מי שלומד בספרים יודע, היות בכל אחד מז' ימי הבנין חכמה בינה דעת (ה) כלולים בכל אחד ואחד מהם, ועיין במקום אחר שהרחבנו ביאור (להלן ח"ב קס"ה, ב'). והכלל מי האיש הירא ועובד את הקדוש ברוך הוא באמת ובלב שלם, כל מה שמשיג ורואה בנפלאות הבורא, לוקח לעצמו רמיזא דחכמתא להשיגו מצד פעולותיו, לדעת איך לקרותו יתברך בתואר שמותיו וכינויו לערך פעולותיו, ומעורר בקרבו אהבה ויראה הרוממות בתורה ותפלה, איך להוציא דיבור בשלימות בדחילו ורחימו, ולקרותו יתברך בשמות, ואזי גורם מילוי והארה בז' המדות, שמהם נמשך התחלקות תואר כינויו, כשפועל חסדים בעולם נקרא בשם אל, וכשפועל רחמנות נקרא רחום וחונן וכדומה, לערך התחלקות הפעולות משתנה בתואר שמותיו וכינויו הקדושים, והכל תולה בהשגתו אותו יתברך באמצעות התלבשות מדותיו, כמו כן ימלא פינו שירות ותשבחות להחזיר לו שבח והודאה, ואנו הגורמים מילוי והארה בז' ימי הבנין כשמחזירין שבח והודאה אליו יתברך, לערך מה שאנו משיגין באמצעות פעולותיו בז' מדותיו הקדושים. ספר אור המאיר - לפסח

מאת ה' היתה זאת. זאת היא העוה"ז. כשכל דבר שרואים יודעים שהוא מאת ה' אז גם הנפלאות הוא בעינינו להבין ולידע: ספר בית אהרן

ואפשר לרמוז בכתוב (במדבר כ"ג, כ"ב) א-ל מוציאם ממצרים, ולכאורה מהראוי לכתוב הוציאם ממצרים, כיון שמגיד על העבר, אמנם כלפי דברינו הנאמרים יתפרש שפיר, כי באמת הכתוב מגיד בעבר ועתיד והוא, וכמו אז בפתח הגאולה הוציא ה' את צבאות ישראל על ידי נאמן ביתו משה רבינו כללות הדעת (זוה"ק ח"ב רכ"א, א') ששים רבוא נפשות, כמו כן גם עתה עד ביאת הגואל עודנה לא נפסק הענין, ועוד מוציאם לכל אחד ואחד מישראל לערך התפשטות דעתו, כמו כן מוציא אותו מבחינת מיצר שלו, בכל יום ויום ובכל שעה ורגע אפילו בכל השנה כולה, ובפרט עתה בהגיע חודש האביב זמן יציאתם, חוזר למציאות הראשון יציאת מצרים הכללי. אחר אומרי זאת מצאתי ראיתי בספר אור החיים (במדבר כ"ג, כ"ב) כדברי להמעין שם. עולותיו בז' מדותיו הקדושים.

ועתה מונה והולך חלקי דעתם שאינם דומה דעתם זה לזה, חכם מהו אומר, והכוונה מה שהוא אומר ככה ודורש אחדותו ואלהותו יתברך, לשאול מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו, וכנזכר בכוונות (פרע"ח שער חג המצות פ"ז) חכם שהוא בקו ימין שואל מה הוא העדות דעת, והחקים חכמה, והמשפטים בינה, רצונו לדעת כל ימיו מה הם המוחין אלו, אף אתה אמור לו כהלכות הפסח, ופירש בכוונות (שם) משיבין לו כפי המוחין שיש לו בפסח וכו', והבין עומק הענין. ספר אור המאיר לפסח

וכאשר עינינו הרואות רבות בני עמינו, עיקר יום טוב נשכח מלוח לבם, וכל טרחם ויגיעם לעשות בגדים נאים ומפוארים, כאלו כל עצמו של יום טוב אשר דבר משה רבינו, עיקר הכיון ליפות את גופו ממאכל ומשתה וכסות יקרים ונאים, ולפעמים עובר כמה לאוין

א' כשרין און פרייליכין יום טוב
אין הגליון מונה כדבעי וכראוי

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZLUK@PROTONMAIL.COM
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"ו באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #922

לע"נ הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל (סטאשיווער מגיד) גאנצווייג ע"ה נלב"ע י"ט ניסן תש"ג - ת.נ.צ.ב.ה.

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too!

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689